உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநம:

சசிவர்ணபோதம்

மூலமும்உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்,

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை,

பு - எ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

விலை அணா ௨

உ

சிவமயம்.

சிவஞானபோதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ-ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது நன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங் கொண்டெழுந்தருளும் விநாயகக்கடவுளினது திருவடித்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணி போலக் காட்டுமென்பதுபெற்றும் (இதற்குகாரணம்) பலதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரந்தருண்மதநீர்பாய்ச்சிக்-கருதுறுமெய்யடியருளப்புலந்தஞ்சக்கரமா- நகைப்பெருவி

த்திட்டகளிலெழுமன்பாழுளையை நசைவிடயக்கிளிகண
ஹுக்காதவகைகாத்தில்-கலக்களை கட்டறஞானப் பயிரே
ற்றியென்றம்-யாவனுமாணவமேழமனுகாது தூரத்தி
யுவப்புறுமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள
மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனாற்
காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க-து. பலவினை யகன்று பாமுறுவான் செயல்
நல லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்றுவது சாமவேதன்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வமஸியென்று மூன்றுபதமாய் விளக்குகின்றமகாவாக்கியத்தில் மூன்றுவதுபதம் அஸிபதம் அவைமற்றையவிரண்டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றஅர்த்தத்தை, சசிவன்னபோதமித் தமிழதாகுமே சசிவர்ணனென்னுமாணக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்பதாலித் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெயராயிற்று என்றவாறு — இந்தமாணாக்கனுக்குச் சசிவன்னனென்றுபெயர் வந்ததற்குவழியேதனில், நடுநாட்டில் விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன் விரதசீலையென்னும்பத்தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் புத்திரன் தோன்றினன் அவன் சயனிக்கும் பொழுதே இரணமுந் துர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையொ

த்த நிறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமையால், சசிவர்ணனென்னுங் காரணப்பெயராயிற்றெனவறிக.

அ-னக-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்-

கவி, அலகையச்ச மகலற வான்களும்
உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகலற வான்களும்) பைசாசத்திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம்நீங்கப் பாபநீங்கப் பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின் முத்திபெறும்பரி சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாமென்றவாறு— அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகிய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசையைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பேயங்கமாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி-யைய-னடியிணைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கானென்கின்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைக்கூ-டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வியகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யநீ வீற்றிருக்க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்கிலுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தி

ளூற் கட்டுண்ட வுயிர்கண் மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவ ருஞானசஞ்சீவியேகதியான பூமிதேடுவுட்- செவ்விதின்வ ளர்ந்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமு தலே - சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயா னந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடனெம்பே ய்ப்பழுத்த வாணவத்திறும் வலிதுகாண் - என்றும்— மோகவதைப்பரணி போதமாம்வடி. வுள்ளவாறனுபோ கயாகுமலின்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர் பேய்களோ ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவிலொடுக்கம்] நாயே றிவிழ்ந்தென்னடாத் துகிலென் ஞானிக்குப் - பேயா ஞ்சகம் பழித்தென் பேணுகிலென்றேயார்- பெருமைசி றுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- விரைவற்று வேண் டுவசெய்வார்- என்றும்— வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொ ள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுகலியற்கையா ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ ங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய துற்குணம் ஆ சையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர் க ஆகவாண்கஞூமென்பதறகுப் பாபநீங்கி முத்தியையடை வானென்றுபொருட் படுத்துவாருமுளர்- ஒருவன் செய்தபுண்ணியபாவஞ்செய்தவன் அநுபவித்துத்தீரவே ண்டுமே தவிர அவையநுபவியாமல் நீங்குகைக்குவகை யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கல ந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களு ம்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெ றுவானென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீ ங்குமென்பதற்குஉதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலை ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியான் முகங்கண்டேட-

வலைப்படருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-க
லைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கணோக்கந் - த
லைப்படச் சிறிதுபாவந் துணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ
ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப பின்வருஞ்செய்யுளா
லுங்காண்க. க

அ கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகளுக்குறி னெண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்கு நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டறக்கலந்த ஞானிகளினது திருக்கணோக்க முண்டாகவே, புணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச்சூழ்ந்திருந்தபாவங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு.—பிராரத்வம் அநுபவிக்கையில் இதாகிதத்தால் வருகிற புண்ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம். (—வாதவூரர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புடனும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி "முற்சனனம் - புரிந்த வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேரருள் வருவினைபோக்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புனதே- யல்லகம் மன வாகுமிங் குனைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடிவைவின் கருத்து-விருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரைத்தான் என்பதனாற்காண்க. உ

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தினாலே மாணாக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

யைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தவோர்இதிகாசமரு ளிச்செய்கின்றார்.

கலி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்வே.

சூ-து. மேவை ஞானத்தினால் வீடிவன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்) அழகுநி றைந்தஞானவான் கனினதுகீர்த்தியை யான்சொல்லத் துணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய் தொழிலாளர் சேர்கை)மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்கின்ற எவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று (சொலக்கேளும்) பூர்வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால் எழிலாருஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ் சொல்விமுடியாதவையென்றொருநாவினுக் கடங்குமோ வென்பார்புகழென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகழெ ன்பதற்குதாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்ற லைமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டுவதெல்லாம் ஆலமுண்டவ னவன் பின்னே திரிகுவ னவனடித் துகட்க ன்றே சீலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந் தேத்தக் - காவிரண்டையுந்தலைமிசைவையெனக் கழறு வன் கமலத்தோன். என்பதனாற்காண்க.— ரு

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வா லொற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பானேவல்செய்த
வவனுற்றபேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-ரு. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளில்நின்றுநீங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞானிகளினது ஏவற்பணிசெய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளியது இந்நூலிற்சொல்லிய அர்த்த மென்றவாறு.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உண்டானவியசனம் சனன மரணத்தினுண்டானவியசனம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதிபௌதிகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்னல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்கம்) ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-துக்கப்படலெனவறிக —பரமஞானிக்குதாரணம்- திருமந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தின் மிக்கசமயமுநன்றன்று- ஞானத்தின்மிக்கவைநன்மு

த்தி நல்காவல் ஞானத்தின் மிக்காரரிரின் மிக்காரே-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணுக்கனது கதையை மேலருளிச் செய்கின்றூர்.

சவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
விளைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றுவெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண னெய்து கதையே.

க-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்தானுறு சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு நல்வினை செய்யாதவனுகி - (செய்வினையே புரிந்தசசிவர்ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனெவன் (உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடாதஞானவானது கடைக்கண்ணருள்பெற்று முன்னை வினைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவினைகளில் நின்றுநீங்கிமோக்ஷத்தையடைந்த கதை யிது வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொரூபமே ஞானியென்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றூர். ௫

அ-கை. மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கையை அருளிச்செய்கின்றூர்.

கவி. எமம்புகல்வா ருளபாதகாரம்
யாவர்க்குளுமிக் கவனுதமிலன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

௫ து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள) இருளோராகச்சொல்லப்பட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குளு மிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்சேய்யுங் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்குஉயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாயம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்-நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன் பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகியமாபூதியென்னு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தனனென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகருள்ளவெலாந் திரண்டோரொனவாம் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிநரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனுற்காண்க. ௬

அ-கை. இத்தச் சுசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௧௰. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரே.

௬ து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன் செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலிமையினுலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமேவியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருக்க இவன்குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லாரு ம்[கொடிகா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி ன்ற ரவுரவாதிநரகமே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். அ னலசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய- தவிடு உமி-மூளை-போலவும்- ஆத்மாவைப்பற்றி வினை களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ மலம்-உமி-மாயாமலம் மூளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா பிலம்-சூசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்-அஸ்திப ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக ள் முதலானநரகமெனவறிக. ௭

அ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுளநோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறாதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிலெய்தின வென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினது புண்ணிய பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக மேவருமென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவி க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள நோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல் லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ன்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தெனனுண்மையமிதயமே யெணணனன்றோ-வொப்பற விதைத்தெளிக்கா லுடன்பல னளித்தல்போல, விப்பவமீட்டுபோவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனுங்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர னேயம் விடாமையினற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புகல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனங்களர்ந்தின்றோன்
இந்தநோய்தணிப்பான்றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரனேயம் விடாமையினல்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினல் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—சொல்-ஓ-ஏ-அசை- (இதற்குகாரணம்- சிதம்பரபுராணம் [illegible]) கன்றையீன்றருஞ் சேயினோய்கட [illegible] வினையினுலுளம் [illegible]

காதிபதங்களிலிருக்க இவன்குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லாரு ம்[கொடிகா நரகங்குடியேறினரோ] வேதனையைத்தருகி ன்ற ரவுரவாதிநரகமே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். ஆ ணவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய- தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா பிலம்-சூசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்-அஸ்திப ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக ள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

அ-கை. மேலிவன்பலத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுளநோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறாதிவன்ற
னினையவிட் பவமதிலெய்தின வென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக மேவரு மென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவி க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள நோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல் லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தென்னுண்மையிதயமே யெண்ணனன்றே-வொப்பற விதைத்தெளிக்கா லுடன்பல னளித்தல்போல, விப்பவமீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனாற்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனந்தளர்ந்தின்றோன்
இந்நோய்தணிப்பான் றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—தொல்-ஓ-எ-அசை- (இதற்கு காரணம்- சிகம்பரபுராணம்தன்மகன்....) .... நோயி
....ஆய்கடலி.... .... வினை
வினையுளம் .... வினை
உ

க்குமாறெவ னெங்ஙனன்ன விடுத்தவன்-சிந்தைநொந் து இரிந்துழன் றுயர் இல்லையெல்லை செறிந்தனன்-என்பதா றும்காண்க. ௧௧

அ·ரை. தந்தை துயருற்றலையினுந் தனயன்வெ றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ டுழன்றன னெங்கனுமே.

க·து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பிறாற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றனனென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவர்ணன் தன் பிதாவைப்பார்த்து ஐயனேயான் செய்தவினையினால் வ ருந்துன்பத்தை யானேயனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய தாகவிருக்கின்றதேயல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு பாய முனக்கிலதே யென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துக ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உ னக்கில்லாமற் போய்விட்டதேயென்று புத்திரன் வெறு ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா திவனைக் கொடுழன்றனனெங்கனுமே) இந்த பிதாவான வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழியாமல் இந்தச் சசிவர் ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தனனெங்கவி டத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறாப் பின்மைக்கு உ தாரணம்) (பிரமகீதை) மைந்தரீட்டிய தீவினைபலவெ னு மனந்தனிற்கொடாமற் சிந்தைமீ தளிகூர்ந்தைம்பரி ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்தந்தையாயன்பு தாங்கெ

னையாண்டருடத்திடச் சுடர்போல-வந்ததேசிக வடிவமே யெனமணி மலரடியினிற்றாழ்ந்தான்-என்பதருத்தங்க.

அ-கை- இப்படிவெதுந் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவனுரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்
டொழிவற் றௌவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌஷதமென் றுபகர்த்தனனே,

கது. மற்றொருமாதவனிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்ததுரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாயதவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற புத்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்றௌவொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானாகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்துதலே (பரமௌஷதமென் றுபகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இந்தமாதவரே அந்தப் பரஞானிவாசஞ் செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானந்தமிலாத தனைத்தருவான்
சத்திச்சுரமென்னு மிடந்தனில்வாழ்
மானந்தியாயண னென்பவனின்
மைத்தாக்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

கது. சந்ததஞ் சத்திச்சுரத்தினில்வாழ்கற்பரன்
நந்தியாயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சத்தீச்சுர மெனனு (மிடந்தனில்வாழ் சத்தீச்சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற தானந்தமிலா ததனைத்தருவான் (தனக்கோர் முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிபராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரெனனுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னை ந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளினரென்றவாறு. ௰௨

அ-கை. அந்தமாதவர் மொழியைக் குருமொழியாகக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன் செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெற்றவுபதேசமாகும் இம்மாதவனுரையென்று அந்தவேதியவிஞானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி) நந்திபராயணஸ்வாமிகளிருக்குந்தானத்தை அடைந்து அவரது சந்நிதிக்கசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொடியான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொல்லாங்கினையுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுந்தொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல்

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவா று—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம உன்னருங் கொடி யோரினுயர்ந்தவன் றன்னியற்கைதனை யித்தர த லத்-இன்னனவாறென றியாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின் மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன்விண்ணப்பஞ்செ ய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனின்மலனே.

க-து, பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென மூனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படி யோவென்ன) அடியேன் புத்திரனாகிய இவனடைந்திரு க்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்நிதிமுன்பாகவிண்ணப் பஞ்செய்யத் தக்க தன்றென்று விணணப்பஞ்செய்ய (நி ன்மலன்றன் னனுபூதியினா னிகழும்விழி வினையெல்லாநீ ங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ் வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபா நோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும் படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவன டைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதகடும்
பிணியாவையுநல் லபிதாவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து, பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடி தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்வைத்தலுங் கணியாத பவக்கடுவா னைகாது கடும்பிணியானவையும் விட்டன) நந்திபராயணஸ்வாமிகள் தமதுகிருபாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்பேரில் வைக்கவும் பிறவிகடோறுங் கட்டுப்பட்டு அளவுபடாதிருந்தநஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள் யாவும் விடுபட்டன (நல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியென்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகளது திருவடியில் உண்மைபொருந்தப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருநீயென்றுரைத்துப் போயினர் பிதாவென்றவாறு. ௰௫

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன் குருவுக்குப்பணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. இடனே முதலாக வுலந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனைத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனுடே.

க-து, ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய்யிமையெனக் காத்தனனென்றது.

இ-ள். (இடனே முதலாக விறையோனேவும் பணியிவனுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களிலேயினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனானவன் அடியேற்குக் கிடைத்ததேயென்று மனமகிழ்ந்தவுடன்செய்து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியானெனவுற்றனனும்பனுடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருத்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணுக்கன்பக்குவத் திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற் குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூலொத்து- விடிற்புலி தீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சுடிணும் வாழைக் காகாமேவதி மட்கத்துக்காகாவா மேறனைழக்காகாதேயிது-எ ன்பதனுற்காண்க.

௰௬

அ·கை, மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபு ண்ணியத்தினாலே சீஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தையரு ளிச்செய்கின்றார்,

கலி. நன்றாய் முனிதாள் வழிபாடதனால்
நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொன்றாகியவீ டுணருத்தமர்கட்
குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-ரை. நாதனைற்பணிப்பய னற்கருத்தோன் றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணுக்கனாகிய சசிவர்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்து வருகின்ற புண்ணியபலத்தினாலே பரிபாகமிருந்து (நானாவிதமான் பிறப்பினைவிட்டு) பலபலவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)பரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவிர தர பரிபாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானாவிதமானபிறப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எண்பத்துநாலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-ஆகையாவன- பை-

முட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் - தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-இவை எழுவகைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினாலுலட்சம்-மக்கள் ஒன்பதுலட்சம்-விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துலட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அ௭௪-லட்சம் ஜீவராசிகளாம். எ௰

அ-கை. மற்றுஞ்சசிவர்ணன்றனதுகுறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பனிவந் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தன்குறை புகல்வான சார்ந்தன னென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நிதியில் (தன்குறையுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைதான்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக (பனிவந்திருகண்கள்) இரண்டுகண்களினும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து) பலதரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இரண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினான்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிப்பினையறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழுங்கலுறும்

பொருளேதென மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறியர்போல வினவலும்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

இ-ள். [அருளேவடிவாகியமாமுனை] கிருபையேதிருமேனியாகக்கொண்டருளிய நக்கிபராயணஸ்வாமிகள் [தானறியாதவர்போல வழுங்கலுறும் பொருளேதென] சகலமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சசிவர்ணனைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேதென்ன. (மைந்தன்பொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனென்ன) சற்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதும்வானர்கடாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி- சூழ்த்துமதுகரமுரலுந் தோராயை நாயடியேன் பாழ்க்கபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே-என்பதனாற்காண்க. ௰௬

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீடனுக்குப்பிறவிக்கடலின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும்பிறவிக் கடல்விரித்தானுமன்
வேதாகம நூலை விளம்புமரைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற்
கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபாரயணஸ்வாமிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்விஸ்தாரப் பிறவிக்கடல்] தமதிடத்தில் அன்பினையுடையசிஷனாகிய சனற்குமாரனானவன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்கரத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (மூன் வேதாகமகீதைவிளம்புமலை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும் ஒருகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினனென்றவாறு — கீதையென்றதுசிவகீதை பகவற்கீதையெனவறிக - விஸ்தாரமென்பது வித்தாரமென்று விகாரமாயிற்று - உய

அ-கை. சநநசாகரத்தினியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறுது விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செங்கென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசற்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினைநூர் கணமொடியுங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகாரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள் ஒழுங்காக மிகவும்பாளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளொனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது (கலிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளொனுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளா லுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்பதுன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வஞ்சராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது எ-று. உஉ

கவி. அளவிலகந்தை யமைய பரி மிதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவை னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகங்காரமையாழ மறிவின்மை நெருண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையமையபரிமிதமுள அளவுக் கடங்காத அங்காரமென்னும் அநேகம் அமைகளை யுடையது அறிவினிறைந்தவாழமறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவைனுடையது) அடர்ந்தவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (கரவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலைகளிடங்கமே வுகிருமிவெளிவதே) பொருந்தியகலைகற்று செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்வெளியத்தக்கது என்றவாறு உகூ

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுங் கவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை யென்னுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுன் டென்றது.

இ-ள். துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது அணுவள வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவது துறவெனுமின்பமானகரையையகழ்வது) விடுத லென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுங்கவாவலியசுழியது பெண்ணெனுஞ் சொல்லு ங்கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோ பவடவையெரிவதே) இயமனும் பயப்படும் படியான கோ பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-ஆ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனோக்கமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடத்துபோக விரகிலெழுபவ
வுதகிவினம்பயால ருவகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட னீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனோக்கமான துறையையுடையது பல பல விதமான துறையை யுடையது) (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுக்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் க சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமலைவ மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அநுபவங்க மேலுமறிஞ ரகல்வரே.

ய-து. அறிவெனுங் கலத்தி லரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமலைவமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறி யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமு றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அவிநாசியமென்பதி ல்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள வநுபவங்கமேலுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ நுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (காவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே வுகிருமிகெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ ண்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு உங

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனுகன்கிலாதநுரைகடருவது அணுவள வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவதுதுறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுத லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னு ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோ பவடவையெரிவதேஇயமனும் பயப்படும் படியான கோ பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுததிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பவக்கட லீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச் சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடை யது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல பல விதங்களான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் ந சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசநங சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்றவென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்களாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருத்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமுறியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமென்பதில்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அநுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (காவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே வுகிருமிவெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ ண்மையாகியபுழுக்கள்வெளிபத்தக்கது என்றவாறு உங

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுங் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது அணுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவது துறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுதலை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணுசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோபவடவையெரிவதே இயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ
வுததிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பவக்கட னீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல பல விதங்களான துறைகளை புடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் க சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங்க சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்றவென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறி யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமு றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமென்பதி ல்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள லனுபவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்விஸ்தாரப் பிறவிக்கடல்] தமதிடத்தில் அன்பினையுடையசிஷனாகிய சசிவர்ணனென்பவன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்கரத்தையடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (மூன் வேதாகமகீதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறும் ஒனருகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினரென்றவாறு — கீதையென்றதுசிவகீதை பகவத்கீதையெனவறிக - விஸ்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று. உய

அ-கை. சநநசாகரத்தினியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மரணபவங்களானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறு தவிடையவினை நுரர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே.

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செப்பென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாகவிழுங்கும் ஆசையாகின்றசர்ப்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினைநுரர் கணமொடியுங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகாரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள்ஒழுங்காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளொனும் கெடாத புலவு கமழுவது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

வ-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிகமென்றுகூறு பெருமையுடையது(களிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளொனுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளா லுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்பதுன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது உஉ
எ-று.

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி மிதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகங்காரமையாழ மறிவின்மை நெண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள அளவுக்கடங்காத அகங்காரமென்னும் அநேகம் ஆமைகளையுடையது அறிவினிறைந்தவாழமரியவரியது) நிறைந்த அறிவின்மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவனுடையது) அடர்ந்தவிஸ்தாரமாய்க் கவ்

கின்ற (கரவாகிய நன்றிகளையுடையது (கலைகவிடங்கமே வுகிருமிதெளிவதே) பொருந்தியகலைகஞ் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகியபுழுக்கள்றெளியத்தக்கது என்றவாறு. உரு

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
நறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

கு-து. நன்கிலாதுரை யெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது அஃதாவது யும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத் தருவது நறவெனுமின்பமான கரையையகழ்வது) விடுகலை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணுகை யென்னுந் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோபவடவையெரிவதே) யமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உசு

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுடையது
ஒருவரடைந்துபோக விரகிலைமுடிவ
துதிவினைப்பயாவ குலகிலதிதே.

கு-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட னீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையுடையது பல பல விதமான துறைகளின் யுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுக்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங்கு சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங்கு சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்ற அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமலைமதிகொடு
பொருசமயங்களாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழியொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்கண் மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

ரு-ஞா. அறிவெனுங் கலத்தி னாரோகணித்தால்
பிறவிமேவ ராறுங்கிடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசென்று மீளுமலைமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருத்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமுறியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அவிநாசியமென்பதில்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவங்கண்மேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அனுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (காவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிதெளிவதே) பொருந்தியகலகந்செய்யத்தக்க ஆ
ண்மையாகியபுழுக்கள்தெளியத்தக்கது என்றவாறு உரு

கவி. துகளொனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையையகழ்வது
மகளிரொனுங் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது அணுவள
வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத்
தருவது துறவெனுமின்பமான கரையையகழுவது) விடுத
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுங்கவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சகோ
பவடவையெரிவதே) இயமனும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுததிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட லீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச
சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடை
யது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல
பல விதங்களான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங் கசாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசங்க சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யு ளாலும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமலைமதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ ன்று மீளுமலைமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறி யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறுமு றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழிவொன்றில்லாத பொருளிதெனை) அனித்தியமென்பதி ல்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள வனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

வீக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு —தர்க்க சமயம் ஆ
றுவகை-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பா
ஞ்சராத்ரம்-பாட்டாசாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
ப்பதற்குக்காரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப்
பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா-ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்
றும்—(அநுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லே
ரேசகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்
இறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமு
கந்து என்பதனாற்காண்க.

௯-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்
கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக் குரு அ
னுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௪௫. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனமொழி
பொருளது புலம்பியபாவி புகல்வ னிதுமுனம்
உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிஞ ராகவ்வளிரன்
உரையை வழங்கிநாதனு வகையருளவே.

௪௬. உயிரினு முன்பயங்கெடப்பரிவென்பவன்
மயலற வறிவினல் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொ
ருளது இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும் உ
பாயமில்லையென்று ஆசிரியர்சொல்லும்போதே (புகல்வ
ன் புலம்பியபாவியிது முனம்) சசிவர்ணன் வருந்தினமைச்
சிக்கு முன்பே (உணர்வெனுமவங்கமேறு மறிஞராகவ
வென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ் சக்தர்கள் நீங்
குவார்களென்று) உரையைவழங்கி நாதனுவகையருள
லே ஆசாரியரும்வசனுமிந்தப் புகட்டுஞ் சசிவர்ண
னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்ற
௨௭
வாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா ணாக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க௩. ஐயனடிதொழு தரும்பவக் கடக்கியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அங்கச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவ னடி தொழுது) நீடூழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடி களில் வணங்கிநின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந் துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலி னை நீக்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள வேண்டு மையனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. ()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உண ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. பரவறிவ பரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
பரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க௪. உயரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவபரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவ றிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும். அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அப ர வறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (பி ரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபே ரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைக்கெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்பு
கழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே
யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உ௬

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணர்வே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப்பேரறிவு நேசிக்குமென்றது.

இ-ள். (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும் உதவுவது) அரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞானங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமம்மதை பறவுபரமுதவுவது) சீவவறிவைப்பற்றியஅகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது பரவுணர்வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

ஆகை. சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. புராணமிதிகாச மெவையின்பொரு ளனைத்தும்
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெவையின் பொருளனைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்ற வத்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுளவிடத்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் வீண்பேச்சாகமுடியும்-எ-று. ௩௧

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்கள்பரமறியார்
யோகமொ டுறங்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து. கிரியைமீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரிபடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலைதந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களையன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொடுறங்குமவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவிதங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில் சுஷுப்திவந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமோடுறங்குமவரென்றார். நூஉ

கவி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதும் இராகப் பரிஷைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைகளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே- அறிவிற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—(இதற்குகாரணம் சங்கிதிமுறை) அறிவைவிடவேரல்ல

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு—தர்க்க சமயம் ஆ ருகன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பா ஞ்சராத்ரம்-பாட்டாசாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட ப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா ரிறைவனடிசேராதவர்.) என் றும்—(அநுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லா ரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்- பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமு கந்து என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக் கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக்குரு அ னுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புகல்வ னிறுமுனம்
உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கினாதனு வகையருளவே.

க-து. உயிரிறு முன்பவக்கடப்பதேறுவென்பவன்
மயலற வறிவினால் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொ ழுது இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும்உ பாயமில்லையென்று ஆசிரியர்சொல்லும்போதே (புகல்வ ன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சசிவர்ணன் வருந்திமூர்ச் சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்வங்கமேறு மறிஞர்கல்வ ரென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீங் குவார்களென்று) உரையைவழங்கி நாதனுவகையருள வே ஆசாரியரும்வசனமியிர்த்தைப் புகட்டிச் சசிவர்ண னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்ற வாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா ணாக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியென விறைவனடிதொழுதுவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க-து. ஐயனடிதொழுதரும்பவக் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவ னடிதொழுது) நீழேி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடி களில் வணங்கின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந் துகொண்டேயிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலி னைநீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள வேண்டுமையனேயென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று.()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உண ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கலி. பரவறிவுவ பரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-து. உயரறிவு பெற்றில் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுவபரவறிவெனவு மிருபரிசாய்) பரவ றிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும். அவையில் பரவறிவாவது பாத்தையறிகிறபேரறிவு அப ரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (தி ரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபே ரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

க-து. அறிவை யறியு மறிவுடீ குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றும் அழிவானிலறிகின்ற பொருள் வேறேயா னால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்க சீவாத்மா வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மா வேறாயி ருக்குமானால் (இவ்வுடகை நானென்னலாமோ) இந்தமா மல பிண்டமான தேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச் சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவே கூடு, நெருங்கி யிருக்கின்ற பக்ஷியாகுமா கூடு கூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வ கையே ஜடமான வுடலின்வின் வேறென்று தெளியே(ப க்ஷிக்குக்கூடு சம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தான வுடல் சத்தான வுனக்கு வேறென்றறிவாய் எ-று.—(இதற்குதா ரணம்-பிரமகீதை) நடுங்கும் வெங்காயவனத்துழல்வோ ர்க்கு நதியெனுஞானகீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறிலை திருவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத் தேகும் புள்ளெனச் சூழ்ந்த கொடுஞ்சடம் வேறதாய்நிற் பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்தன் னுமோமன்னிருள்கடமை-என்பதனுங்காண்க. சச

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச் செய்கின்றார்; ஊக

கலி. நிலமாகும் வற்பென்றல்நெகிழ்கின்றனீராம்
நெருப்பா மதிற்சுட்ட வெல்லாமுமனிலம்
சலமான புகலாநி வானிக்க வுடலம்
சடமானவைம்பூத வுருவங்கடாமே.

க-து. தென்புறுமன்புனறீவளிவானெனும்
ஐம்பூதமயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூத வுருவங்களிந்தவுடலம்) அ ந்தாகிய பஞ்சபூத வடிவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது இ

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்துத்தரிக்கின்றது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றனீராம் குளிர்ந்து பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அதிற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று ஷிக்கின்றது தேயுபூதமாகும் (சலமானவநிலம்) சலித்துத் திரட்டுவிப்பது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாதியான் எல்லாப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடுக்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாம்-எ-று.—எனதாடையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெய்யுளீறாக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறிநீயன்றென்றுரைத்தது. ௭

அ-ரை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்றருளிச்செய்கின்றார்.

௧௮. விழியைப் புமானெனில் ரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கண்ணை முதனான்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

௧௯. பொறியைப் புமானெனிற்பொறியலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலன்றவையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனி லிரவியாதியாலே- விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆத்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-அக்கினி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வயம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கண்ணைமுதனான்கு மூன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பாகவுன்னே) விழியைகமற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யாகிய நான்கு முன்னிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்ல துதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய் -எ-று.—இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும்நீ யன்றென் றுரைத்தது. சஙு

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளி ச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமுற் கூறதின்முற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா யெழுமன்றே
இயலுன் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புதோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு) அக்கினியினாலே பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த் தங்களைப்புசிக்க அதிசாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்மு ற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறாகியசாரத்தில் முதற் கூறு ஒழுங்குடைய என்புகட்குசமாகும் (நடுக்கூறதும ச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகியசார த்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டக டைக்கூறு துவக்காயெழுமன்றே) முன்சொல்லிய மூன் றுகூறாகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சரு மமாய் மேலிடுமென்று இயலுன்மறை யங்கங்களிசைக் கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றது-எ-று. சசு

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்த ருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின்முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி யிருகூறவை நீயாயிடினன்றோ
இறுகின்றபிராணன்னவை நீயாயிசைகுவையே.

க-ரு. அளிகொணீர் தன்னுலமூழ்ந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயனென்றென மறுத்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும் அதில் முதற்பாகம் உவர்ப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதிரநடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவாகும் (எண்ணுமதில்) மூன்றுகூறாகியவவையில் (இருகூறவை நீயாயிடினன்றோ) சிறுநீர் இரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுவையால் (இறுகின்றபிராணன்னவைநீயாயிசைகுவையே) அழுந்துதலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாகவுடன்படலாம்-எ-று.—என்பு தசை தோலால் மூடியவுடல் நீயன்றென்றது. ௫௰

அ-கை. பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு.

கலி. பிராணனுமன்றுதுஞ்சி னுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனதென்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-ரு. ஆயுங்கருவியோடறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்மாவாமென்னில் (துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) மூக்கியி

ல் ஆறிவின்றிச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புல ன்களொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கி யிருப்பதனா லும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல அன்று (அந்தப்பிராணவாயுவு நனவாதி துரியாந்தம் இய ங்குவானேனென்னில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொ ழுது மன்னையொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வரும்போ ழ்து அவனை நீங்காமல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போ ல் கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்துநிற்கஜாக்ர ஸ்வப்நசுழுத் திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அந்தவாய்வு நீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

அ-கை. சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

கசி. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தவன்கொலென்னி
னுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடார்முன்
வளைவாயின் ஞானிகொளுமே.

க-து. கருவிகளொடுங்கக் காலியங்கா விடில்
எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னி ல்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழு த்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாசமாய்ந டந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலா கும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இ லதேல்) அப்படி உசுவாசநிசுவ சமாகக் காத்துக்கொள் ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று த மர்சுட்டிடாமுன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசு ற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாயி

ன்ஞானிகொளுமே) விளைந்த வாவினையுடையநாய்கள் ஆ காரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது. எ-று.

௫௨

அ-கை. மெய்ப்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தருள ஆந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றருளிச் செய்கிறார்.

கலி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
தெனலாவி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென் றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம்) மனமானது (இனமுறமென்னவுள் க ரணத்தி லொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ ன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னு தெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுதென் பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பேஅன் னத்தின் பாகமென்று சென்னதினாலும் (அல்ல) நீயல் ல ஆகில் புத்திகாணுமென்றுசொல்லுவாயானல் (மதியல் ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கலி. இடரின்புளதா நிலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடரும்பிறவிக் கடியென்றவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-து. அகங்காரமுதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென் றறைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமூகீயல) அகங்காரமூகீயன்று என்னதென்றால் இடரின்புளதாய்) துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய் எண்ணப்பட்ட கரணநான்குள் இதுவுமொன்றாகி எவரும்) யாவரும் (அடரும்பிறவிக்கடியென்றுவருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆதிகாரணன்றுவருகின்றதென்றறிவாய்-எ-று. (ருச)

கலி. ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றும்தம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே.

க-து. மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைக்கது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலையப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்னதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (ருரு)

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மூன்றாகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்றாகிலநீ யறியும்பொருளாய்
நிகழ்கின்றதன்று லெனநின்மலனே.

க-ரை. தனுகாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவரலறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னாக சித்தமதேமுடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்னஎனதாடைபொன்பூவென்ற செய்யுள்முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலேசொன்னஐயப்படலென்ற செய்யுளீறாகபதினாறு செய்யுளினாலேயும் (மொழிந்தபொருட்டிடமான்) சொல்லிக்கொண்டுவந்த அர்த்த சமுகங்களெல்லாம (நீயறியும் பொருளாய்நிகழ்கின்றதனால்) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்றாகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வென்றார் மலரகிதரானநந்திபாராயணமுனிவர்-எ-று. ருசு

அ-கை. தனுகரணாதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்றென்ற ஆசாரியரைநோக்கி மாணாக்கன்விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. உனனாலறியப்படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவோ தினையொக்குமெனச்
கென்னாலறியா தொழியும்பொருளோ
யானாகுவதென்றன னென்றலுமே.

க-ரை. நீயறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேகொத்தது நானென்றது.

இ-ள். (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்றெனவோதினை) உன்னாலே பகுத்தறியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவை அடியேனுக்குச் சமாதானமாக

விருக்கின்றது ஆனால் என்னாலறிய தொழியும்பொருளோ யனாகுவதென்றனன் என்னாலே யறிதற்கரிதாகியபொருளோ (நானாகின்றதென்றனன் என்றலுமே) இப்படிசொல்லவே மாணாக்கனைநோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மித்தன்மையுடையதென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கஙி. அரியாப்பொருள்காரணமாகைகுறித்
தரியும்பொருள் காரியமாமுலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையர்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

க-து. காரியமன்றுநீ காரணமாமென
ஆரியன்மகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குறிக்கரியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினால் அறிவதற்கு அரிதாகிய பொருளானது காரமணமாகுதல்-அவையெவையெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குறித்தரியும் பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தறிகின்ற பொருளானது காரியமாகுதல்அஃதெவை யெனில் தேகாதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுந்தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிரகாசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம் எப்பொழுதுந்தேகாதிப்ரவஞ்சமான காரியமாகுதலே நீயன்றென்றுசொல்லுகின்றது-எ-று—உலகுருரித்த என்பதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக. ௬அ

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனாலறியத்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி னுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்திற் காடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்னும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயென்றுசொல்லபட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது— (பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருளன்று) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா-அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித் தறியாப்பொருளன்றறியும்பொருள்) ஞானக்கண்ணைவிழித்தறியாதபொருளல்ல அறிகின்றபொருள்-எ-று— (இதற்குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்கொண்டுபார்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதேயானந்தம் மகட்குத்தாயார் மணாளனோடாடிய சுகத்தைச்சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே என்பதனுங் காண்க. ருசு

அ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருள் யாதென்றுமாணாக்கன் வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும்
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாய்
போதப்பொரு டந்தமறைக்கணியாம்
புனிதப்பொரு டத்வமசிப்பொருளே.

க-து. அத்வைதசாம வாரணைமுடிவாருஞ்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வேதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது (வேறுசொலும் வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப்பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்போதமில்லாத அபேதஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போன்ற (புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியென்னுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. ௬௰

அ-கை. திரிபதார்த்தையும் விகசிதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கலி, நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு
ணீயெனும்பொருள் சீவனே
மலமான விண்டயிக்கிய
மசிபதப்பொருளாவதே.

க-ஞ. தம்பதந்தொம்பதந் தானது நீயெனும்
இம்பரில்சிபதமேகமென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாம்பரம்) அதுவென்னும் அர்த்தமானது மலரகிதமான பிரமம் அதுதத்பதம் (நீயெனும்பொருள் சீவன்) நீயென்னும்அர்த்தமானது சீவன் இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அமலமான விரண்டயிக்கியம்) அசிபதப்பொருள் அர்த்தமானது மலரகிதமாகிய சீவேஸ்வராளிரண்டும் ஏகமாகின்றது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயாமென்பதற்குகாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உனையுணர்த்திப்பாச முதலியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயே தலமாக் - கனலே- விறலிடமாக்காணிலதன்

வெம்மையை வெருக்கி - அறியகிலாப்போலது நீயாமென்பதனுற்காண்க கூஅ

அ-கை ஆசாரியரை மாணாக்கன் வணங்கி சிவனும் பிரமமும்எப்படி ஐக்கியங் கூடுமென்று வினவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமையாகு மிரண்டையிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகும்) பெருமையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாயிருக்கின்றது (ஆருயிர்பின்னிலை பலரிடத்தும் விகுதியா யிருக்கின்றசீவன் கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது) இருமையாகுமிரண்டையிக்கிய மெய்துமாறெவனென்னவே அம்மை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெருமைசிறுமைபொருந்திய பரமாத்மா சீவாத்மா வென்னும் இரண்டையும் இரண்டறப் பொருந்துவதை யெப்படியென்றுமாணாக்கன் கேட்க ஆசாரியர் விடையருள ஆரம்பித்தனரென்றவாறு.

அ-கை. சீவேஸ்வரானுக்கு உபாதிகளால்பேதமென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்,

கவி உபாதியால்வருபேதமேயிவர்
பேதமொன்றுமுயிர்க்குநுங்
கபாதியாமுடல்போலிறைக்குள
காரணாதிகள் காயமே.

க - து. காரியவுடலுயிர்க் கடைதுபோலவே
காரணவுடலுள விசற்குமென்றது

இ-ள். (உபாதியால்வரூபேதமேயிவர்பேதம்) ஜீவேஸ்வரானுக்குஉபாதியினாலே வரப்பட்டபேதமேயன்றி இவர்கள்பேதமன்றாம். அதெப்படியெனில் (ஒன்றுமுயிர்க்குறுங்கபாதிபா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றிநிற்கும ஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதியாகச் சொல்லப்பட்டஉடலைப்போல (இறைக்குள காரணாதி காயங்கள்) ஈஸ்வரனுக்கும்உண்டு காரணமாகியஉடல் எ-று. சீவனுக்குஉபாதியாகிய உடலெவையெனில் தேகம்- இந்திரியம்-மனம்புந்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகியவேழில்- தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதி ௫ இவற்றின்விஷயமான சப்தாதி-௫-ஆகிய இவைதேகம்-க-இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமானவாக்காதி-௫-இவற்றின்விஷயமானவசனாதி-௫-ஆகியஇவை யிந்திரியம்க அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு -க-ஆக-எ-ம் சீவோபாதி எழினைவதிக—கபம்-பித்தம்-வாதம் • இந்நோய்க்குரிய தேகமாகையால் கபாதியாமுடலென்றார்.

அ-ளை. மேல் ஈஸ்வரோபதியை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி ஈசன்மூற்றறிவாற்வியாபி
எனைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிருபாதிபாவனே
காரணாதிக னாவதே

க - வு. ஆகிஈசனிற்பாவனமீறகா
வோதியபரனுக்குபாதியேழுனைத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரணவுபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வஞ்ஞத்வம் - ஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வாந்தரியாமித்வம் - ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸர்வசிருஷ்டித்வம்-ஸர்வஸ்திதித்வம்-ஸர்வஸம்ஹாரத்வம் ஆ

கியவேழில் ஈசன் ஸர்வஞ்யன்-அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாத படியிருனாலும் தான் சர்வத்தையும் அறிகையினாலேயும் சர்வஞ்யனென்றது முற்றறிவான் சர்வகாரணன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாமழிந்தும் தானழியாம லிற்கையினால் சர்வகாரணனென்றது (வியாபி சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் உள்ளீடாநின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமியென்றது (எவைக்குமேதகு) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்நின்று விளங்குகையினால்சர்வேஸ்வரனென்றது (இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்டி அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளேதோன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டியென்றது கிருபாதி) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இரட்சிக்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது(யாவனைசர்வஸம்ஹாரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம்தன்னுக்குள்ளே அடங்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேல் அசுத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி நீதியாவிருபாதிநீக்கிடில்
நீயெனசசொல் பதத்தினும்
ஆகியாகியதப்பதத்தும்
அசுத்தசுத்த முரைத்துமே,

க-து. ஏழைபுநீக்கிடி னியல்சுத்தாசுத்தமும்
சூழ்வுய பிரண்டி னுஞ்சாற்றுதுமென்றது.

இ-ள், (நீதியா விருபாதிநீக்கிடி னீயெனச்சொல் பதத்தினுமதியமாக இரண்டுபாதியையும் நீக்கினால் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயெனுமிவனிடத்துய (ஆகியாகியதத்

ப்தத்து மசுத்தசுத்த முனைத்துமே முதன்மையாகின்ற தத்பதார்த்தமான அதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும் இருக்கின்ற அசுத்தத்தையுஞ் சுத்தத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம்.-எ-று. சுஙி

அ-கை மேல்ஜீவஅசுத்த சுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, ஆகமுன்றிகமேழுநானெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

க-து. காக்ஷிப்படாது நானென்றகசுத்தமும்
சாக்ஷியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

இ-ள், (ஆகமுன்றிகமேழுநானெனல் த்வம்பதத்திலசுத்தமே) முன்னெறியச்சொன்ன தேக முதலிய வுபாதியேழையுநானென்று அபிமானிக்கிருத்தல்த்வம்பதமானசீவனுக்கு அசுத்தம் சோகமின்றிசான்று நானெனல் த்வமபதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்னதேக முதலியவுபாதிகேழையும் நீங்கிஅந்தமயக்கமில்லாமல்நாம்சாக்ஷியென்றுகாணல் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்ற சீவனுக்குசுத்தம்-எ-று. சுங

அ-கை. மேல்ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆகிலகாரண மேழுநானெனல்
தத்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றுநானெனல்
தத்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க-து காரணகானென வீசர்க்கசுத்தமும்
ஆரணங்கரிய சுத்தமென்றறைந்தது,

இ-ள். (அகிலகாரணமேழும் காரணைபதத் பதத்தில சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபாதியையுந் தானாய்க்கொண்டிருந்த காலந்தத்பதப்பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றது சகல காரணசானுநானெனல் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே)ஏழுபாதியையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானாயிருந்தகாலந் தத்பதப்பொருளானஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று.

கஎ

அ-கை மேல்அஸிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

க அ இதுவைதுவபாகியற்றேகமேநாமெனும்
அதைமறந்ததுவே அஸிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்)சிதைந்துமேலுறு சித்ததாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்கழிந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேகநாமென்று (அறிந்தவாதனை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்சிவ அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது.

கஅ

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி, அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான இலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - கூ, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப இலக்கியமென்றது,

இ-ள். (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமுக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்விரண்டினு மிருந்தபோதுமுக்கியப்பொருளென்றும்) விசுத்தமான திலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமலரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம்த்வம்பதம் இவ்விரண்டினுமிருந்தபோது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதிகாரகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றாற் பரியம் - ஜீவேஸ்வரஸ்வரூபம்- உபாதியுடன் சம்பந்தித்து நின்றபோது முக்கியமென்றும்உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்று- உபாதியை நானென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிக்குசாக்ஷியானபோது சுத்தமென்றுஞ் சொல்லியதாம். ௬௯

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டில்வேறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

௭௦ து, இரண்டுடலோடு மிருப்பதுமுக்கியம்
இரண்டுடலற்ற திலக்கியமென்றது,

இ-ள், முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சிவபரங்கள்மாயபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியப் பொருளென்றும்இரண்டில்வேறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விரண்டுபாதியையுமநீங்கிசாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது என்றவாறு, ௭௰

அ-கை-மேல் உபாதித்வய முந்நீக்கில் ஏகவஸ்து வாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- ஊக்கியப்பர சீவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டு மிலக்கணா
வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க-து இலக்கணத்தாலுட லிரண்டையுநீக்கிடின்
அலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமென்றென்றது

இ-ள் ஊக்கியப்பரசீவர்தங்களுடம் பிரண்டும் உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினதுஉடலும் தாழ்மையையுடைய சீவனதுஉடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினால்) வேதஞ்சொல்லிய இலக்கணைக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-என்று—உயர்ச்சி யென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது.

எக

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மித்தனையென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியம்புவாம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முரைத்துமேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மென) அவ்வகை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக்கணை விடாதலக்கணை விட்டுவிடாதலக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள லக்கணைவகை

க்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதியம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று ௭௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமூன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சகூப்பிடுதென்றல்போலவும்
வடபகிரதி யுள்ளதே
விஞ்சுகோஷமதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுமே.

க - து கங்கையுமஞ்சமுங் கழறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேறெமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சகூப்பிடு தென்றல் போலவும்)கட்டிலா
னது கூப்பிடுதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போ
லவும்(வடபகிரதியுள்ளதேவிஞ்சுகோஷமதென்றல்போ
லவும்)வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொரு
வன்சொல்லும்அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையாவா
திது- எ-று —[இதன்றாற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதெ
ன்றும்கங்கைக்கணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன்
சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பி
டுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று
கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்தி
லேஇடைச்சேரிஇருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே
இடைச்சேரியிருக்கின்றதென்றுகொள்ளவேண்டிற்று -
இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சிவன் சாக்ஷியாயிரு
க்கின்றானென்றுகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியபா
கிய விட்டலக்ஷணையாம். ௭௩

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணையையருளிச்செய்கி
ன்றார்.

கவி- செவலே நின்றது வெள்ளை போயின
தென்று செப்புதல் போலவே
உவமையின்றி விடா கலக்கமோ
என்று நீ கொள் கருத்திலே

க - து நிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்றவாறெனைப்
பானுக்குவேறன்றாயினெனவுரைத்தது.

இ-ள்-(செவலே நின்றது வெள்ளை போயினதென்று செப்புதல் போலவே ஒரு சிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப் பசுவையுங் கண்டாயே என்பார்க்கு சிவப்பு நிற்கின்றது வெள்ளை போகின்றதென்று சொல்லுதல் போலவு) உவமையின்றி விடா கலக்கமோவென்று நீ கொள் கருத்திலேயனை திற்றன்மையின்றி விடா கலக்கமே காட்டுமென்று நின் கருத்திற்கொள்ளுவாயென-று—(இதன் ருத்தம் பரியம்) சிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப் பசுவையுங் கண்டாயே என்பார்க்கு சிவப்பு நிற்கின்றது வெள்ளை போகின்றதென்னுமிடத்து சிவப்பான வர்ணத் தனிமையே நில்லாது வெள்ளையான வர்ணத் தனிமையே போகாது சிவப்பையுடைய குதிரை நிற்கின்றதென்றும் வெள்ளையையுடைய பசு போகின்றதென்றுங் கொள்ள வேண்டுமது - இப்படியாக சர்வங்யத்வாதி உபாதியுடையவனை போல ஆகற்றுச் சம்பந்தியாயிருக்கின்றான் பரனென்று கண்டுகொள்க இதற்கு விசிஷ்டாக்கியம் லோனைஸ்திக்ஷ்டைகமே வைமாயதி எனவும் விடாகலக்கத்தினையாம்.

சூ-௯- மேல்விட்டு விடாத கலக்கத்தினையும் அருளிச் செய்கின்றார்-

கவி மேவும் விட்டுவிடா கலக்கமே
மெய்மையா தெளிவிக்கவே

தேவதத்தனெனும் பொருட்படி
சிந்தைசெய்திடுதீரவே

௧ - து அவனேயிவனெனுமாறுதத்தவழியே
இதனியதுவெனுமியல்பையுரைத்தது,

இ-ள்-(மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை மெய்ம்மையாகே னில்)சம்பந்தம்விட்டுவிடாத லக்ஷணையினது உண்மை யாகேன்றால்(இந்தவத்தனெனும்பொருட்படி சிந்தைசெ ய்திடு தீரவே)இந்த விடத்திற் கண்டது அந்தேவதத்த னென்ற அர்த்தப்படி சித்திக்கில் சந்தேகந்தீர்ந்துபோகி ன்றது எ-து—(இதன்றாற் பரியம்)முன்சொல்லிய ஸம்ஸ ர்க்கவாக்கியமும் விசிஷ்ட வாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிதீர்ந்து லக்ஷியமாத்ரமேயென்கிறவாஸநாதோஷமா கியகுற்றம் அகண்டவாக்கியத்தினாலே நீக்கினதம்பண்ண ப்படும் - அகண்டவாக்கியமாவது - மேலே யந்தேவதத்தன் என்றது ஒருதேவதத்தனென்ற புருஷனுடன்நாம்சிலகால ங்கூடியிருந்தோம்சிறிது நாளைக்குப்பின்புபிரிந்துபோயி னான் அநேக நாளைக்குப் பின்பு மதுரையில் இராஜாவாக க் கண்டோம்பின்புபிரிந்து போயினோம்சிலநாளைக்குப்பி ன்புசிதம்பரத்தில் சந்நியாசியாயிருக்கக்கண்டோம் அப் பொழுது இவன் அந்தேவதத்தனோவென்று சந்தேகிக்கை யில் அவன்முகத்திலே மறுவுண்டோ வென்று பார்க்கும் போது அடையாள மிருக்கையால் அவனேயிவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்போது அவனை இரண்டிடமும் இ ரண்டுகாலமும் விட்டன அவை விட்டுப்போகவிடாமனி ன்றவன் ஒருதேவதத்தன்மாத்திரம் அவனைப்போல் த்வம்ப தமாகிய ஜீவோபாதிக்கும் தத்பதமாகிய பரோபாதிக்கு சாக்ஷியாய்நின்றவன் ஒருவனே இப்படியிரண்டுபாதியு ம்போக இரண்டிடத்துநின்ற ஜீவனைபரன் பரனே ஜீ

க.ளென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணைய
மென்றதாம்
௭

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படி நீகொள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி· விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையுநீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளங்கு விளங்குவே

க - து முன்னிலக்கணைமுழுதையுநீக்கி
பின்னொருவிலக்கணை யருத்தமாகென்றது

இ-ள் (விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு) கட்டில் கூப்பிடுமோ அதிலொருவிடமிருந்து கூப்பிடுகின்றானென்றும் கங்கைசத்திக்குமாகங்கைக்கரையிலிருக்கும் இடைச்சேரிசத்த மென்றறிவதுபோலும் எழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிருந்தான் ஜீவனென்றறியச்செய்து (விட்டலக்கணையும் விட்டு விடாதலக்கணையும் விட்டு) சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளைபோகின்றதென்னில் சடமானதிறம் ஓடுமா நிற்குமா குதிரையைப் பசுவைப்பற்றிநிற்குமோ டு மென்றறிவது போலும் எழுதாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிறந்துபரமென்றறிவித்து விடாதலக்கணையும்விட்டு விடாலக்கணையால்விளங்கவே விளங்குமானக்கனே நீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணையின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாத லக்கணையினாலேபிரகாசமாகத்தெளிவாய்-எ-று—(இதன்றுற்பரியம்) தேவதத்தனானவன் இரண்டிடமும் இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பார்க்கில் ஒருதேவதத்தனேயானதுபோலகாரியஉபாதியையு

ம்காரணஉபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிபூரணமாய்வி
ளங்குகிறபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் எ-று

கலி- போதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஓதுமிருடல் கண்டுவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே

க-து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
தூலம்விட்டுண்மையைத்தொகுத்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளுமாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலமென்று
சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேயம்இந்ததேயமென்று
சொல்லுந்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டு ஒருகேவலத்தனாகி
யபுருடனை அவன்தானிவனென்று அறிந்துகொள்ளுமவ
கைபோல(ஓதுமிருடல்கண்டுவிட்டதனுண்மை காண வு
ணர்ந்திடே) முன்சொன்னகாரியகாரண உடல் இரண்டை
யும்சடமென்று அறிந்துநீக்கி இரண்டிடத்துமிருந்தது ஒன்
றுதானென்று அதனுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ளென

அ-கை- மேல் உபாதிகளை நீக்கி சாக்ஷியைக்கண்
டுகொள்ளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கலி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டிப்படிகண்டுகொள்கண்ணுறவே

க-து சனுவிருடலிரண்டையுநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது

இ-ள்(உயிர்பிரியாக் காரியமாமுடலும) சீவனைவிட்டுப்
பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத்
துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப் பெ

ருந்தியகாரணவுபாதியென்னுந் தேகமும் (கரியாகிய வர்த்தனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபாதியுநீங்கநாங்காண்பித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணுறவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்காரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலும் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளிச்செய்கின்றார்,

கலி. காரணத்திரணிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை யையறவே
மரணப்படி னும்மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. காரணங்களிற்பினுங் காண்டயரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (காரணத்திரணிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கிடையாது) அந்தக்காரணக் கூட்டங்கள் அமது தெவுரவங்கெடாமனிற்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காணபது அரிது அவையையறவே மரணப்படினும் மதுகண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தக்காரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீமதியென்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினாலே அறிந்துகொள்வாய் என்றவாறு — இதன்றாற்பரியம்) அந்தக்காரணமானது ஆதித்தன் சந்நிதியில் வைத்ததீபம் போல தெவுரவங்கெடினுந்தான் சைதன்னியத்தைப் பொருந்தலாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவுதீபம் போல அந்தக்காரணமெனவறிக. ௭௯

அ-கை, அவ்வாக்கிரத்தில் அந்தக்கரணாதிகள் வியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி- எந்தக்கரணங் களுமேவல்ல
இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு
அவையமாய்தல் சுஷுப்தி யவத்தையதே

க - ரு. கனவுங்கனவு கட்டியசுஷுப்தியும்
இனமிதுவென்ன வினைக்கவுரைத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்ல) எல்லாத்தத்துவங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிரம் (இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு) சாக்கிரத்தில் நின்ற தத்துவங்களில் அந்தக்கரணம் போவதனைக்குரியவாக்காதிகளுடனே பொருந்தியிருக்கின்றது ஸ்வப்னம் (அவையமாய்தல் சுஷுப்தியவத்தையதே) ஸ்வப்னத்தில் நின்றதத்துவங்களு மடங்குவவ்வத்தையதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றுற்பரியந்திற்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு) அவஸ்தாத்திரயத்திலும் போக்குவரத்தாய் வியாபித்திருக்கும் அறிவென்றதாம். அம்

அ-கை. கனவிற் சுஷுப்தியுநின்னைசதன்னியப்பிரகாசிக்குமென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கலி

வினைவிற்பரத்தை யறிவுறுதற்கவத்தபுலன் வி
னைமாறியே-கனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினப்பொருட்டிசமு
ப்நலமாகவே,

க - ௬ சாக்கிரத்தனிலறிதூக்கம்வக்குற்றிடின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினைவில் அவத்தைபுலன்வினைமாறியே) பிரமத்தை அறிவுபொருந்துதற்கு எவ்விதமென்றால் நீக்கட்டில் அவத்தைகளில் நின்ற அறிவு அவ்வவத்தைகள் மயமாயிருக்குஞ்செயகைகளீங்கி (கனவ

வித்துமுப்பதி நிலைவிளப் பொருட்டிக் கடூநவமாகவே) ஜா
க்கிரத்தில் சுஷுப்தியின் செய்கைவருமாகில் அந்தப்பிரம
னை சகன்னியனென்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. ௮௧

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றும் ஈஸ்வரத்தன்மையிதுவென்றும் மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. துவிதத்தவத்தைக் கேளயறிவுற்ற வந்தரிசதி
லேசிவனே இவித்திலப்புருடனனவுற்றவத் துரிய
நிலையீசனே.

க - து, சிவன்றியினைத் திருப்பிப்பிரம
பாவனை யதிந்துயிர்ப்பவனென்றுரைத்தது

இ-ள். (துவிதக்கவத்தைகளோரறிவுற்று இரண்டுவித அவத்தைகளைப்பொருந்த அறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக்குரித்தாகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்புருடன்சிவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றானே (இவித்தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியைநீக்கி கனவுற்றவத்துரியநிலையீசனே) கனவில்அந்தத்துரியஅறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்ற ஈஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. ௮௨

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி அகிலக்கரிப்பராதுரியப் பொருட்டுரிய மது
வாகையே புகலுற்றதத்வமஸியெனுமுப்பதத்தின்
முமபொருளாவதே

க-து. முப்பதமுடிவினின் முதற்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ்சகத்திற்கென்

இ-ள் (அகிலக்கரி) ஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற பிரமமே (பராதுரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமான ஜீவசாட்சியாகியசு... ப்பிரமமே (துரியமதுவாகையே வாகமா

னபிரமமாகுனகயே (புகலுற்ற)வேகமுடிவாகிய மகாவா
க்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும்)தத்பதம்-தவ
ம்பதம் அசிபதம் என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளா
வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினுமேலகமா
கியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசிவேஸ்வர வாச்கியார்
கூடஸ்தபிரமமாகுமென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொ
ருளாவதென்றார்—(இதற்குகாரணம் சொரூபானந்தர்
அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-
இப்பதமானவரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்லை
யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என் ௮௩
பதனுற்காண்க

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
யனாமாணாக்கன் வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
தை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
னைக்கமுறியடிவீழ்வே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
ஆரியனென்றவனு மனைநந்துதொழுதனு

இ-ள் (நிமலப்பொருள்)சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை
சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்
றுக்கொள்ள(கருணைநிதிகூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசா
ரியர் அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்
தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
(அருமைத்தெனைக்கமுறியடிவீழ்வே) அரியதன்மை யெ
னறுவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் மா
ணாக்கன்விழுந்துசேவிக்க-எ-று ௮௪

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்
உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு
பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீ
குவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சிவஞானனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுஞவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலைக்கப்பட்டகலை
ஞானங்களினாளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீ
குவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளு
ம்பொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தே
வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக
த்தினாலே செய்தஅபிஷேகமேசிஷனுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்தருளி-எ-று- அரு

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்க
னுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்தில்வைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய ப
ரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட
லைசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயி
ர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலைபெடாமல்நீக்கும்பொ
ருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமை
யுந்தூய்மையுமுள்ள விபூதியினாலேகவசங்கரித்ததுபோ
லநாகல்முகம் தேகத்திற்றரித்து(பவளத்தில்வைத்தமு
தினினினிய) தமது அதரத்தில்வைத்த அமுதினை மிச்சி

ணபிரமமாகுகையே (புகலூற்ற) வேதமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும்) தத்பதம்-தவம்பதம் அசிபதம் என்னும் (மும்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினேலேகமாகியஅர்த்தம்-எ-று, — என்னவேசிவேஸ்வர வாக்கியநீக்கிகூடஸ்தபிரமமாகுகலென்பார் மும்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றார் — (இதற்குகாரணம் சொருபானந்தஅன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய பட்பதம்-இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்லையிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என் அ௩
பதனுற்காண்க

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனைமாணாக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வதைஅருளிச்செய்கின்றார்

கவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பெறுதலருமைத்தெ
னைக்கழறியடிவீழ்வே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
ஆரியனென்றவனு மனைந்துதொழுதது

இ-ள் (நிமலப்பொருள்) சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்றுக்கொள்ள (கருணைநிதிகூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர் அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது (அருமைத்தெனக்கழறியடிவீழ்வே) ஆரியதன்மை பென அவிணைப்ப ஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணுக்கன்வீழ்ந்துசேவிக்க-எ-று அ௪

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீ
குவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்ணனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுநவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலுலிக்கப்பட்டகலை ஞானங்களினளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீகுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமானவதனை அளிக்கருணையபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினாலே செய்தஅபிஷேகமேசீஷனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளி-எ-று- அ௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்கனுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்தில்லைவைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய ப
ரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட
லைசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்தலைபெடாமல்நீங்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுந்தூய்மையுமுள்ள விபூதியினாலேகவசஞ்செய்ததுபோலாதல்முதற் தேகத்திற்றரித்து(பவளத்தில்லைத்தமுதினினிய) தமதுஅதரத்தில்வைத்த அமுதினை மிசி

தாகிப(மிச்சில்பரிவோடியிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை
அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல்
சிதம்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி
தாசம்-பிணி மூனிவருமை, உயிர்ப்பகைகளாவன- காம
ம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-
வெகுளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உ
றக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைக
ளொன்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டன

ஆ-கை. மாணாக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும்
கையேற்று தீக்ஷைசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சவி. உதகத்துடற்பொருளோடுயிர்க்கைக்கொடுச்சி
மிசையொருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகை
த்தலத்தொடிருபதமேவவே.

க - ஞா. உடல்பொருளாவி யுதகமோடக்ஷயின்
இடபகந்தலையிற் கைதீக்கையெய்தென்று

இ-ள்(உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்க்கைக் கொடுமா
ணாக்கனாகிய சிவஞானன் உதகசஹிதமாயுடல் பொருளா
விமூன்றனையுந் தத்தஞ்செய்ய அதைஆசாரியர்கைக்கொ
ண்டு(உச்சிமிசையொருபோதொடேபதகைத்தலத்தை
விட)உத்தமாங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசஹிதமாய் அமுகு
தையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்தீக்ஷை
செய்ய(இருகைத்தலத்தோடிருபதமேவ) சிஷன் தனதி
ருகைகளிலும் ஆசாரியர் இருதிருவடியையும் பொருந்
தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று——உடல்பொருளாவி மூ
ன்றனையுந் தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தனதென்

தோன்றுதன்மாணித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மே
லபற்றுதலின்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிமென்றிவேறொன்றை
ச்சுட்டுதலின்றி யிருத்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பி
ரபீலை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான நிட்டையாலனைத்தும் உ
ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ் வியக்குடலாவி பொருளை
யுட்சமர்ப்பித்தினி யிலாப்பிரமவானந்தம் - தடங்கிறை
றுடலபி மானத்தைநீக்கித் தனத்தின்மேல பற்றுதலின்
றிச் - சுயம்பிரகாசச்சிவமலமென்னைச் சுட்டிடாரவர்ப
தத்திப்பாம் - என்பதனுற்காண்க. அஎ

அ-னக- ஞானநேத்திரத்தைபருளி பிரமாநுபவமு
றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி - ஒழியப்புலக்கணுபவிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியைக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளும்வெளியாகவே

க - து. ஊனக்கண்ணென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளநுபவமுறையென்றது.

இ-ள். (புலக்கணொழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொ
டுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை
யொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும்பேரறிவாகிய ஞா
னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபவிடகப் பொருட்
டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே
உபதேசித்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும்
பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அந்த
னமாசாரியநுபதேசித்ததும், இந்தமாணாக்கனேற்று
க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அ-வ

அ-னகை- மாணாக்கன் அவஸ்தாத்தரிசனஞ்செய்து
அநுபவமுறைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கிறார்.

கலி-நனவைத் துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
வினைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவநு பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியோதுவான்

௧ - து கண்டல்காணுதலை காணமடங்கியே
கண்டவநுபவங் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத் துவக்கித் துரியத்தைமுடி(முற்ற)சாக்கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கி துரியமுடிவாக முழுமையும்(இறைநவில்நீதியே) ஆசாரியரநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஞாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்தி அகங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அநுபவ முற்றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின் வழியோதுவான்) அறிவுதித்தினையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்கிறான்-எ-று. அக

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கலி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடானவெனக்கண்டேன்

௨-து. புகலுமீரேழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் விரைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக்கண்டேன்) மனதொன்றுக்கூடி உலாவுகின்றவிடத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று——யாவையுமென்றதையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானிவிஸ்வனென்றுங்கூட்டிக்கொள்க(இதற்குதாரணம்)உற்றதெந்துவளவிருளகன்றதுபோல்- உதயம்வந்தெழவுடுவெளியகன்றனவால்- நற்றடலுயிர்ப்பொருளப்புடன்கலந்து

நாண்மலர்த்தாளிணை நாயினேற்கருளிச் சற்றெனைவிசுவ
சக்கிரகரணங்கள் சதுர்த்தச செலவுகள் கலப்பறப்
பொன்றிற்பெற்றுதரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூர
ணமே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதற்குக்காண்க ()

ஆ-கை. மேல்ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

௧வி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமறந்திடக்கனவுகண்டேன்

௧-து, நாலுடனாறானனவிலிருந்திடக்
காலுறுகரணமார் கனவுபடைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்கெட கிடநவுசெ
ன்டிராகின்ற புறக்கருவிசப்தாதிமறைந்திடத்தூக்கத்
க்கரணம் யாவையும்மறந்திடக்கனவுகண்டேன்)ம
னப்புத்தி அகங்காரசித்தமிங்நான்குமுலாவுகின்ற இட
த்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன். எ-று — (உதார
ணம்அண்டருப்பாவைமுழுதிலதன்றதுபோல்- ஆதலனோ
முவடிமதியகன்றனவால்- எனடுகைசதோதந்திரிக்கினோ
யறியாதே-எய்க்கினையாலுந்தைசதனைதா மதிகேலக
ளைகொல்கனவையில் கனமெனவிருந்திக்- காமியநா
மதுட்கரணங்களுடனே- பனாகிகளங்கள்பதமெனவரு
ளப்பரிபூரணமே பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௬௧

ஆ-கை, மேல்சுழுத்திதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

௨வி மரணமாகியநிசைபிது
வெறுமையடிமுறி
கரணம்யாவையுமறிந்துள
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

௨-து. மழுக்காய் மறைந்தொப்தறிடங்கிடம்
சுழுத்தியாமவையுந்தபாவனமாதுவாரந்தது.

இ-ள் (சாரணமாகியதிசைசிகர நெறியாமல்) அவனிக்கிடமாகிய காலதிருவொன்று சொல்லும்பக்கு மனதிகர யானைவையுமிறங்கும் கருத்தியக்கண்டேன்) மனமாதிரையானையுமிருக்கும் கருத்தியக்கண்டேன் யாகியகாரணங்கள் பாலையும்பலகைப்பாக்கு ஆவிக்கியக்க போதுள்ள கருத்திவையுக்கரிசித்தேன்-எ-அ — அவ்வாக் கம்முலைப்பிரகிருதி இலயாரணைத்தகாட்-மூகற்பாடுரவும் கொள்க- படையிக்கால ஞானசொரூபமாயும் பதிதலைவ ரோக்கமாயுக்கண்ணுக்குளடக்கிக் கொணைநுப்போல விருத்தங்கமாயுக்கண்ணுக்குளடக்கிக் கூணைப்போல் (உகாரணம்பக்கடக்கின்றனைக அவ்வாக்கு மொக்கலங்க (உகாரணம்பக் காட்டுகின்றனை அவ்வாக்கு மெய்க்கண்ட பாரிருக்கின்னை மென்றனுலையும்பைகப்பாறவிருக்கிப்-பாரிருக்கின்னை வென்றனுலையும் அதுவிதுக குள்புரிய-அக்கமைத்துருவமக்கனியனெ கன்னை அதுவிதுக நூக்கியவ்வியக்காமையை உக்காமைருக்கிர பதமூக்கிருஇகிஉனைதுவாடுகள்று சுகர்வகைதொடர்பத்தியக்கிரகிருதிஉனைதுடலாடுகல்று சுகர்வகைதொடர்பத்தியக்கி பிராகிருதி னனைத்துளப்பாரிக்காரணமேனப்னிமெயமூக்கரு சூஉ

ளாரமே-என்பதறுக்காண்க.

சூ-௯. மேல்தூரியதரிசனத்தொகையுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றியெய்க்காரணமு
பிறந்திருண்டுறங்க
துஞ்சலங்குணர்போதமாக்
தூரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாமொன்றையுங் குறிக்கின்றிக்கம்
அறியாதறிவே தூரியமென்றது.

இ-ள். (எஞ்சலின்றியெய்க்காரணமும்) குறைவில்லாக எல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டுறங்கத்துஞ்சல் இறங் கெல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டுறங்கின்ற(அங்குணர்போதுஇருண்மையாகியநிலைபெற்றிருக்கின்ற(அங்குணர்போ காமந்தூரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலறிகின்ற காமந்தூரியமுங்கண்டேன்-எ-அ — கனவிலுங் கனவினாகியதூரியமுங்கரிசித்தேன்-எ-அ — கனவிலுங் கனவி லுந்தாமூக்கியிலிருக்கறியும் அறிவாகியகாட்சியேதூரி

யமென்பார் உணர்போதமாந் துரியமென்றார் (அதற்குகாரணம் - தத்வராயசுவாமிகள் பரம்பாட்டி னமுதலானகரணமெல்லாமாயவருஞ் செய்தாரணையாணை-நனவிலுங் கனவிலுஞ்சுழுத்தியுலுந் நாயேனதானே னென்றாய் பரமமே-என்பதனாற்காணக. ௪௮

அ-ளக- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

௪௯. துரியமாகியபோகமோர்
துளக்கமற்றனைத்துங்
கரியதாயிருந்திடம்பர
நனவெனக்கண்டேன்

க-ஆ. காட்சியாங்காரணகாரியமெனைக்கும்
சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோகம்) காரியவுபாதியாகியதூலசூக்குமகாரண தேகத்திரயமும் நனவுகனவுசுழுப்தி அவஸ்தாத்திரயமும்-விச்வ- தைசத-பிராஞ்ய- அபிமானித்திரயமும் ஆகிய இவைகளோசங்சர்க்கவாக்கியத்தால்வேறுசெய்து மெல்சேடிக்கு நின்றஅறிவு ஓர் துளக்க மற்றனைத்தும்) ஓரசைவுமின்றிமுனசொல்லியவனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியாயிருந்தஇடத்தைப்பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உதாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிகளெல்லாம்- வேறுசெய்துவிராட்புருடனையெனவும்- கரியதுவாக நின்றன்னைமுழுதும்-கழன்றனை சங்சர்க்கவாக்கிய மதனால்-துரியமதனையறிதொம்பதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூரணசேர்த்தியிலங்கனைப் பரநனவிற் காமணியெனவருளப்- டரிதுணையேனை பன்னிவெழுக்கருளாயே-என்பதனாற்காண்க.

ஆ-கை. மேல்பரஸ்வரூபத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனும்படி யுணர்ந்தேன்

க-து- பரனைவதனிற் பகுத்துணர்தனையும்
இரண்டறவதுபர கனவென்றுணர்ந்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து குழந்திரா நின்றத
னையில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)
அறிகின்றஅறிவாகிய தன்னையே(உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனும்படியுணர்ந்தேன்) அறிவுமிருந்ததைப் பரகன
வெனும்படியுணர்ந்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுனா அ
வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுனா அ
னுஞானமூரேறுபமும் - கண்டனைனன்னிலிராசதமாயை
மேலொடுகீழ்பக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மவைய
மையினைவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுகான்-
சதாசிவகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காரணை வுபாதி
யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

ஆ-கை- மேல்பரசழுப்தியையுரைக்கின்றார்.

கவி, சான்றுசாக்கியமிறந்திடந்
தானிருந்தமையும
தோன்றிடாவிடம்பரசழுத்தி
யனைத்துணர்ந்தேன்.

க-து. சாக்கிரமுதலாய்த்தன்னுணர்வினையும்
நோக்கிடாதகலம்பரசழுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்று) யாவைக்குமேலாகச்சேவித்து வி
ளங்கா நின்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களோக் கடந்
து நின்றசாக்கியமும் (இறந்திட) அந்தமித்து உபச
மாயிய தானிருந்தமையும் தானிருக்கின்றதையும்

றிடாவிடம் பரசுமுத்திபெனத் துணிந்தேன்) அறி
யாத இடத்தைப் பரசுமுத்திபாக தரித்தேன்-எ-று.
(இதன்பதசாரம்) நானேநானு பகண்டபரிபூரணமாஞ்
சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்றும்பொதுவாகவிரு
ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதத்தோலிய
விஷயேந்திரிய ரூபமா யாசாமிய நீங்கினேனென்றவா
தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா
க்கியமென்றுஞ் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்த கூடஸ்த
சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்
பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண
ர்வு முத்தித்திசையிற் பேறறிவுமாகியதென்பார் - நா
னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம்
பாழென்பார் - பரசுமுத்தியென்றுங்கூறினர். ;(இதற்
குக்காரணம்) சொக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறுவினை
ய நோக்குமித்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே நான்
கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடத்து
ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கிசான்றுமத் தமித்து நின்
றொளிருந் தற்சுருபமுமுப சமித்துணிலொன்றத்-தூக்
கினனே சுருபானந்தச் சுடரே சுந்தரனேபள்ளியெழு
ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற
ருளி - எழில்பரசுமுத்திகார ணதியற்றதுவாம்-அதீத
மதிது வஜஹர்லட்சணையதனுல் ஆசறுசொல்லுறு பா
ழிரண்டாம்பாழ்-பொதுவதுபுகவதுபோக்கடமன்றிப்
போதமுமழுங்குமவ்வியாகிருதமிறுகல்-பதிபுடன் சதா
சிவ பராசக்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனுற்கா ண்க. ௯௯

அ-கை. மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க-து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென்றுரைத்தது

இ-ள். "மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்" இறந்த தென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் "மரித்திடந்தனிலே" இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேனின்று "தெரித்த போதமே" அறிவித்த அறிவாகின்றதே "அதுபரதுரியமாய்த் தெளிந்தேன்" தத்பதமாகிய துரியமென்றறிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாத்பரியம்) தற்போத இழப்பிலேநின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமாயையுமாண்டு மிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார், மரித்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்றும் - அஃதினிலவசமுற்று அதுதானெனப்படு நானதுவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரிந்தபோதமேயதுபரதுரியமென்றுங்கூறினார். எ-று.

அ-கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தகற்பதப்பொரு
ளானவெனமகிழ்ந்தேன்.

க-து. மூப்பகமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொருளானவென நாடியுரைத்தது.

இ-ள். "இறையெனும்பொருட்டுரியமே" யாதுக் கு மேலென்று சொல்லும் பொருளாகிய பிரமமே எ

னையாண்டவனே அடியேனை, அடிமை காண்டாண்ட ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்கு ருநாத மறையினந்தற்பதப் பொருளானென மதித் தேன் வேதமுடிவாகிய சுத்தப்பார்த்தமே குருசாக்ஷி ரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர மமே குருவென்பார் இறையெனும் பொருட்டுரியமே யென்னையாண்டவனேயென்றுகூறினார். 'உதாரணம், அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அதீதமென்றருளி ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதுப்ரம் விசிட்ட வாக்கியவதால்-பொருவில்சிந்சொலிதைதற்பதப்பொ ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழிலி ருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமுரவெனறெழுபவமு றுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ ன்பதனுற்காண்க. கஅ

அ ஐக. மேல்குருஸ்வபரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணோதாயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

க - சூ. தாமுயிர்யாவையுந் தானாய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென்றுரைத்தது.

இ-ள். "பண்டை" பூருவந்தொற்றுகின்ற விச்சுவ ம் உலகாதிகளினது "வாதனை" துன்பமாகின்ற பழு துபோய் குற்றநீங்கி 'முழுதும்' அசேஷமும் கண்ட ஆடியைப்போலறிவுற்று நின்ற கண்ணேறபாய இட மேயாகின்ற 'கனவதுங்கண்டேன்' குருஸ்வாபநத்தை

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிகமூன்றுவிளங் கானின்ற தத்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணிய தென்பார் பண்டைவிச்சுவாதனைப் பழுதுபோயெ ன்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற அறிவு ஆடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண் ட கண்ணேதயாயவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதார ணம் மலைமுகுருபக்கனவின்மருவு மாசறுமாணவ சாத்திகமதனால் உலகமே யிருந்தன்மாத்திரமா உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியப ரமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடு யவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரி பூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனாற் கா ண்க. கூக

அ ஙை. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கவி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டமிலாதறி மண்ணிற லென்றும்
சட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாக காட்சி யாவையும் கண்டறிகின்றதாகிய அசேஷமும் அக்கணுங் கரைந்து அந்தப்பாவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகி யவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவொண்ணாதபெரு மையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்தருளியமாச தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனை நோக்கி அவனைய் வனைப் அக்காலமிக்காலம் நோக்கிக்கண்டதென்பார்

காட்சியாவையுங்கண்ணதாவென்றும் உபாதிகணீக்கி ஒருவனை நோக்கவென்பார் அக்கறுக்கைநதென்றும் ஆதியந்தஞ்னியமா யளவிடப்படாதவாய் ஞானந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அகோசர முதக்கமாய் மதித்தனென் றுங்கூறினர். இதந்தாரணம் புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜகதஜகாலட்சணையதனும் செகழூதண்டநேதார் செருக்கறயிகவே ளர்குருசபூதியிலிருத்தபசாத்தம் இருபதப்பொருளுமொன்றாக்கி நின்றெளிர ஒருகடவுயிர றியொண்பாழுழதம் ஒன்றுமப்பாழுளாயிருத்திடமதுவாய் பாரியகசமைவுற பிருதிவியென்றுளப் பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனுங்காண்க ஜுவநஜகாலட்சணையென்பது விட்டுவிடாதலட்சணை இம்மைக மூன்றுவதுபாலிருனவறிக.

அ ஸை. மெய்குருவாரியத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி. அருந்தவா மறைக்கத்தமா
மகோசரத்தினின்
இருந்தவா றறிந்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேன்.

௧ - து. சுருதிமுடிபுறை தவாறுபவமாம்
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். "அருந்தவ" அரியதவமயமாகிய குருமூர்த்தியே 'மறைக்கத்தமா மகோசரத்தினில்' வேதத்தினந்தமா யதியவொன்றாத விவரத்தினில் நீயிருந்தவாறு, தேவரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிந்தவாறெங்ஙனமிசைக்கேன் அடியேனுக்குத் தெரியச்செய்தவியாபத்தை எவ்விதமாகச்சொல்லுவேன் - எ - று.

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத்தன்னிடத்துத் தானேயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற் பெறும்பேறு தானாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்தவாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்கடந்த சூன்யமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசரந்திலென்றும் - துரியசம்பூரணமெனவுணர்ந்த ஸ்வாநுபூதியை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவாறறிவித்தவா றென்னனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினர். இவையனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ௭௧

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
சாற்றுமாறறியேன்.

௯ - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவுளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்தொறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவதுவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய் 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறிகின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்றையுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசிகோத்தமனே யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக்ராதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற்கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாணிலக்கம்பார்த்துத் தானும் விளங்குவ தை யுரைப்பது வாக்மான சகோசரமென்பார் நட க்கெசயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினர்

அ தை, மேல்விடனது விண்ணப்பம் அருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியே டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குயிராய் நின்ற ஐயனே அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்று னும் பாவியேன் வேறுகப் பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா னுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப் பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கி ரகஞ்செய்ததற்குசிஷன்குருதெக்ஷிணைசெய்வதியல்பெ ன்றார் அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உ டல்பொருளாவிமூன்றும் அடிமைகொண்டவன்றேகை க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்சுதந்தரமின்றென்பார்பா வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே யென்று கூறினர். ௩௯

கலி. அவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவேயன்றி
மற்றொன்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் செய்ப கல்லது
மன்னுனைகமாறுவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவல்செய்து அடியேனது தேகமுள்ளளவுந் தேவரீர் திருவடியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்லதேயன்றிமற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேயல்லது வேறொன்றுங் கைமாறுசெய்ய அறியேன் எ - று இதற்குதாரணம் (சூதகீதை) பரம்பொருடானுந் தேகிகர்தமக்குப்பணிசெய்வோர பணிசெய்யுமோயாகி அரன் திருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வமிங்கென்றுந் தெரிந்தவன் மகிமை செப்பொணு தவன்றுட்பணிசெய்வோர்பதங்களென்சிரகத்தில்திருந்தவைத்துவப்பேனையலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன் என்பதனுற்காண்க.

கள. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெய்பெறினே.

க - து. எற்பவமாயினுற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணிபெப்பவுநேடுவனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநநத்தையும் (இறவி லெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதாக வேண்டுவன் - எ - று. பிறவியென்றதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக,

அ - கை, மேல்மாணாக்கன் ஆராமையை அருளி ச்செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
றின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பிறேடுநெஞ்சுருகியே.

க - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றொழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பின்றேடுநெஞ்சுருகி) அந்தச்ச சிவர்ணன் அன்பிறேடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போ லமனதிளகி(பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்தி ரமாகவணங்கிவிழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும் வந்தனஞ்செய்வான் (பாணிப்புரிவதென்னை யென்ற ழும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கி ன்றதென்று கண்ணீரோடும்படி அழுதுபுலம்புவான் நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலிஅத்தனாகநின்று கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான் ளக

எ - று.

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்த ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டினுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து. பிறவாநெறிபெருமைசெய்சிடன்
இறவாப்பெருமையையியம்பொணுதென்றது

இ - ள். (எட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று (இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்தோடுதானே [வீட்டினுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த மோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண னை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோக்ஷத்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடுத்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ௱௭

அ-கை,சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதியைக் கூறுகின்றார்,

கலி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க = து,நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ்வுற்றனை
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ-ள்.(வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்)கொடுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்தவிவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சைவலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தின் வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அனைவருடையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவருமீநரகக்காயிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்திருந்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ௱அ

அ-கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி தேவருமனித்தருமிவன்றெழில்வியந்
துரைசெயத்தகுவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
தேவல்செயமுந்துறுவரே.

க - து. பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கண ரர்திருத்துமூர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்மொழியில் வியந்து மூவரும் விளம்ப முடியாது) சிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெயத் தகுவதோ தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியுமா இவனதேவல்; செயமுந்துறுவரே சிவர்ணனுக்கு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குஎனக்குமுந்தவென க்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள் எ - று. ரசுக

அதை, மேல் ஞானவானது பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான்சுரனெனுமொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவரு
மென்றறையுமவேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன்ஞானிரவெனென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனெனுமொழிக) பரஞானிகளை மனிதனென்றுந் தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்ற சொற்களைநீக்குக் - அஃதேதெனில்ஞாலமுயநாதனருளால் உலகங்கடத்தேறும்பொருட்டு (பரமே தமது காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவருமென்று (மானிடவுருவமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையுமவேதாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதார

சிவஞானபோதம்

ணம் - (குதிகைத) கனவினிற் காணுங்காட்சிபோற்க
த்தைக் காணுமெய்ஞ்ஞானிகடம்மைமனுடனே வன்றித்
தேவனென்றே நணுமனைநினைவிருத்தியைமாற்றி இனை
யனைபரமசிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழுந் தருளி
னனென்-றிணையவை நினைப் பொருத்தமால்லோ ராடி
யைநோக்குமந்தகரேனென்றும் (பாதிதுறை) முகுந்தனு
காமுகந்தேட - முலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த
டியார்தொழுவிற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற்
றிலேனே என்பதனுற்காண்க. ராட

சிவஞானபோதம்

முற்றிற்று.